

פרוטוקול מס' 9/1

מישיבת ועדת הכלכלה

ביום ג' ה' בטבת תשי"ט - 16.12.58

בשעה 11.15

נוכחים:

- ב. אבניאל - היו"ר
- מ. אולמרט
- מ. אונא
- ע. איכילוב
- ב. אזניה
- י. אלון
- ש. בז'רנו
- י. ביצני
- ש. פרלשטיין
- ש. שורש
- א. תלמי

מזמנים:

- ד"ר שטראוס
- ד"ר פישלר
- מר גוטגלט
- מר גלאס

מזכיר:

מר פלקסר

סדר היום:

חוק פיקוח על אניות.
 סוק המועצה לצידול אגוזי אדמה
 ושיווקם (סעיפים 12 - 17).

היו"ר ב. אבניאל:

אני מתכבד לפתוח את הישיבה.
 אנו דנים היום בחוק פיקוח על אניות. למעשה
 אישרנו את החוק. נשאר רק נקודה אחת שאותה הסכמנו לדחות לישיבה
 הזאת. חברת הכנסת תלמי הבטיחה להביא לפנינו נוסח אחר במקום הנוסח
 המוצע בסעיפים ח' ו-ט'. אנו הוספנו סעיף (4). זאת אומרת, הפסקת
 עבודתו של אדם על אניה יכולה להיות אך ורק מטעמים של בטחון המדינה.

הגב' א. תלמי:

עצם העובדה שהתקנות הן תקנות לשעת חירום, גם
 מצביעה על כך שכל הכתוב כאן קשור לבטחון המדינה.
 כלומר, הפיסקה הזאת שמטילה על השר שלא להשתמש בסמכויות האלה למען
 הבטחון המדינה, אמפיקה וקיום השירותים, זאת פיסקה טובה מאד. למרות
 זאת אינני לגמרי שקטה לגבי איסור עבודה והעסקת אנשים בכלי שיט
 לפי הנוסח המוצע כאן. ואני מציעה:

... האוסרות להעביר בכלי שיט אדם, סוג בני אדם...
 אני מציעה למחוק את זה. לא ברור לי מה פירוש הדבר הזה. זה מאד כללי.
 האם זה מתכוון להשקפה מדינית? גזע? זה דבר אחד.

לאחר התייעצות עם חברי הגעתי לנוסח הזה: "ובלבד
 שלא ינתן צו לאי-העסקתו או אי-העבדתו של אזרח ישראלי בגלל השקפתו
 או בגלל מוצאו או בגלל השתייכותו לארגון פלוני שאיננו בלתי חוקי בישראל.
 כלומר, השתייכותו של אדם לארגון שהוא ארגון חוקי, איננה יכולה לשמש סיבה
 לכיטול העסקתו של האדם."

ה' יו"ר ב. אבניאל: כשאת אומרת למחוק את המלים "סוג בני אדם", זה דבר שאני יכול לקבלו. כשאת מדברת שאחר כך תבוא התוספת שלך המתחילה במלים "ובלבד שלא ינתן צו...", אני לא יכול לקבל זאת.

שורש: ישנן בעיות בטחונות, ואנו למפרע כבר יוצרים את האפשרויות שהן רחבות מצד. היה אתמול דיון בענין חוק ההנמקות. יש ולפעמים אי אפשר לבטל את הדבר. אפשרות לערר קיימת. למה בחוק חוק וניצור מצב שלמפרע המדינה תהיה חשודה?

זאת, זה הגיוני. התוספת לא נראית לי. למחיקת הפיסקה שאת מציעה, סוג בני אדם, אני מקבל

ס. אונא: לענין מחיקת סוג בני אדם ישנה הסכמה. ביחס לתוספת יש להכריע בין החלק הראשון והשני. אם נאמר אי אפשר להעסיק אדם בגלל השקפתו או מוצאו, אין לי מה להתנגד. אבל אתנגד לחלק השני האומר: בגלל השתייכותו לארגון פוליטי.

הגב' א. תלמי: מנקודת ראות של הנסיון שלנו, והזכרתי מספר מפעלים, אנו רוצים למנוע את זה לגבי מקומות אחרים. העובדה שיש לנו סעיף 4 והעובדה ששר הבטחון מטעמי בטחון יכול לעשות זאת, היא במקומה אבל אפשר להוסיף גם את הדברים האלה.

ה' יו"ר ב. אבניאל: נניח שבטחון המדינה חובע לא להעסיק אנשי ארגון מסויים?

הגב' א. תלמי: אין דבר כזה. צריך להוכיח לאדם שהוא עשה מעשה זה וזה. צריך להוכיח לעבריין שהוא עבריין, ורק אז יש רשות לפטר. אין זה למפרע פוסל אותו לעבודה. הוא יכול להיות אדם ישר שעושה את מלאכתו באמונה.

ב. אונא: אני חושב שהוועדה תסתפק במחירת המלים: סוג בני אדם. אשר לתוספת, איננו יכולים לקבל מה מפני שהבעיה היא בחשוד ולא בעבריין. לו היתה בעיה של עבריין הייתי מקבל זאת ולא צריך היה לכתוב שום דבר. על עבריין אין מה לדבר ולא יתנו לו עוד פעם. הוא חיבל פעם לא יתנו לחבל פעם נוספת. הבעיה היא על החשוב ולדעתי - סותר לחשוד.

אני סבור שאם נמחק את המלים סוג בני אדם ומשאירים שכל הענין קשור בבטחון המדינה ויש ערר על הדבר, כל הדברים שניתנים להגנת האזרח ישנם, גם המדינה טעונה הגנה.

מר בלאס: למרות אהירות הדעות בענין מחיקת המלים: סוג בני אדם, אני חושב שצריך לשקול ענין זה פעם נוספת. אם נמחק את המלים הללו, לא תינתן אפשרות לתת הוראה כללית שלא להעסיק על כלי השייט של הצי המסחרי הישראלי אנשים שהם אינם תושבים או אזרחים של ארץ ערבית מסויימת. דבר שבדאי ובדאי נוגע לפטחון המדינה.

ד"ר שטראוס: אני מבקש להשאיר את המלים סוג בני אדם וגם את פיסקה 4 כמו שהיא משום שאני רואה בשטח המשרד את התקנות הללו לשעת חירום במיוחד. העובדה שהמשרד לא השתמש בקלות בהוצאת הוראות אלה, אני חושב שהמשרד צריך לשקול גם בעתיד.

ה' יו"ר ב. אבניאל: מה זה סוג בני אדם? הנזק העלול להגרם למדינה בענין זה הוא גדול. אני בעד מחיקת המלים, וחושבני שזו דעת כולם.

ביחס לשאר ההצעות, אני מבקש שגב' תלמי תסתפק בכך שנוסיף בסעיף 15 ששם מדובר על אפשרות של עררים ומדובר שתוף 15 יום יכול הוא להגיש ערעור, אני מציע שנוסיף את המלים: "אם זכה בערעורו, ישלמו לו את שכרו כאילו היה מועסק". כך האיש הנפגע בא על סיפוקו, ואחר כך הוא חוזר לעבודתו.

הגב' א. תלמי:

סה נושא חדש ואני מוכנה לקבלו. זה שייך לפיצויים.
אבל אינני מוציאה את התוספת שלי לגבי פיצורי אדם

בגלל העסקתו.

הגב' ב. אבניאל:

אם כך אדבר, אני מציע את התיקון לעיף 15.

ה ח ל ט ה

הוחלט למחוק בהעפיים ח"ו-ט
את המלים: סוג בני אדם.

הגב' א. תלמי:

אני מוכנה בהצעת התיקון שלי להוציא את המלים:
או בגלל השתייכותו לארגון פלוני. כלומר,
בלבד שלא ינתן צו לא-העסקתו או לא-העבודתו של אפסח ישראלי בגלל
השקפתו או בגלל מוצאו.

ה ח ל ט ה

הצעת חברת-הכנסת תלמי לא נתקבלה.
הסתייגות לחברת-הכנסת תלמי.

ש. בוגרנו:

ועדת העררים זכאית להחליט שעל המדינה
לשלם לו פיצויים. אני מדבר על התיקון בסעיף 15.

ב. אזנייה:

אנו אומרים כאן שהמדינה צריכה לשלם באופן
אוטומטי. יש כאן שני שיקולים. זה דומה
בהרבה לבעיית ההוצאות של בית-משפט. יכול לקרות שוועדת הערר תגיד:
הפרזתם בחשד, אבל היה לכם יסוד, ואנו מסכמים שהוא רשאי לעבוד.
אם השיקול היה מוצדק, היא לא צריכה לתת על כך פיצויים.

י. אלרון:

יש לנו ענין להעניק לממשלה אפשרות, לתת מכסימום
בטחון לעבינים כאלה, ולכן נותנים לה חוק כזה.
באותה המידה יש לנו ענין שהאזרחים לא יהיו עשוקים על לא עוול בכפם.
אני חושש מהאוטומטיות של הפרוצדורה.

אני מציע, שוועדת הערר רשאית אלא היא שתפסוק
גם לגבי צדקת טענותיו וגם לגבי תביעותיו. במידה והיא פוסקת על
פיצוייו היא לא יכולה לחייב את החברה שמעסיקה את האיש אלא את המדינה.

ע. איכילוב:

אם ועדת הערר לא הצדיקה וקיבלה את הערעור
וצוותה להחזיר את האיש לעבודתו, האיש זכאי
לקבל את כל דמי הביטול. ועדת הערר רק דבר אחד רשאית לקבוע, במידה
והאיש לא עבד בשל כך לתת לו את דמי הביטול. אם האיש עבד, לתת לו רק את
דמי הביטול בפועל. אני חושב שהנוסח צריך להיות כזה שוועדת הערר צריכה
לקבוע את דמי הביטול פחות הימים שבהם הוא עבד. בענין זה אני לא משאיר
שום אפשרות לשיקול. בענין זה אני מציע הנחיה ברורה. אם עבד כל הזמן -
לא יקבל גרוש.

מר גלאם:

יכול להיות שהורידו את האיש מכלי השייט וכעבור
חמישה ימים כלי השייט טבע. מה הוא יכול לעשות?
לתבוע פיצויים עבור הזמן שכלי השייט טבע והוא לא היה יכול לשרת בכלי
זה? הפיצויים צריכים להיות פיצויים על הנזק שנגרם לו עקב האיסור.

ש. שורש:

אני מציע שנשאיר את הנוסח כמו שהוא. אנו מתכוונים
להגנת העובד. יכול להיות מקרה שיצריקו את הורדתו
מהאזניה ואז יכול לפעול האיגוד המקצועי, והוא יקבל פיצויים.

הגב' ב. אבניאל:

זה בדיוק מה שאנו צריכים למנוע. החוק צריך להיות
עד כמה שאפשר יותר מסביר ומסדיר ענין ולא להשאיר
שטחים לעשייה ספונטנית. הורדנו אותו מחשש של בטחון המדינה - לא מגיע
לו. אם הורדנו אותו מטעמי בטחון ישנן שתי גישות. האחת - לשלם לו עבור
הזמן שלא עבד. אני מוכן ללכת בהצעת פשרה לקראת הצעתו של ח"כ י. אלרון
ולהגיד: ועדת הערר תחליט על הפיצויים שיש לשלם לעובד.

י. אלון:

אם מגיעים לו פיצויים, וכמה מגיע לו.

ש. שורש:

למה לנו להכנס לכל הסבך של יחסי עבודה?

י. אלון:

אני מציע שבמקום פיצויים נשתמש במונח של דמי אבטלה. שנית, להגדיר בפירוט שוועדת הערר תבדוק ותפסוק אם בכלל מגיע לו דמי אבטלה. אם כן, כמה.

ה ח ל ט ה

חברי הוועדה התאחדו לנוסחה אשר הוצעה על-ידי ח"כ י. אלון, בקשר לחיקון סעיף 15, האומרת: "ועדת הערר תבדוק ותפסוק אם מגיע לאדם דמי אבטלה, אם כן, כמה."

היו"ר ב. אבניאל: אנו עוברים לנושא הנא:

חוק המועצה לגידול אגוזי אדמה ושיווקם.

ס ע י ף 12

היו"ר ב. אבניאל: אמנם גמרנו לדון בסעיף זה, אולם נציגי הממשלה הביאו לי הנוקר הצעת פשרה שהממשלה מצאה בענין דחיית המועצה שנקראה על ידי היו"ר.

מר גוטבלט: אנו מציעים לומר במקום סעיף ג' : "מניין חוקי בישיבות המועצה, הוא מחצית חבריה, ביניהם נציג ממשלה אחד. לא נוכח מניין חוקי תוך שעה מהמועד שנקבע לישיבה, אפשר לקיים את הישיבה גם כאשר אין מניין חוקי נוכח."

היו"ר ב. אבניאל: אני חושב שאפשר לקבל את ההצעה הזאת. אני אמנם ביקשתי במקום שעה חצי שעה. זאת רק דחייה פורמלית. תגיד חצי שעה, נקבל את זה, והם קיבלו זאת. העיקר הפרינציפ.

ע. איכילוב: בנוסח כזה, כולם יודעים שאם הוזמנה הוועדה לשעה שמונה, היא לא מתקיימת ואז היא חוקית ומתקיימת בשעה תשע. ולכן כל החברים יבואו בשעה תשע.

אני מסכים שלא נכנס לויכוח הזה וכולם יבחנו את הבעיה מחדש ובישיבה הבאה נכנס לדון בענין הזה.

היו"ר ב. אבניאל: אני מוכן להשאיר את הסעיף הזה, אם כי אני לא מתחייב לפתוח בוויכוח מחדש.

ב. אזוביה: אני רוצה לנאום נאום תיאורתי. אני רוצה להיות לא בדעה של הממשלה. אני חושב שהסידור הזה איננו סידור. קודם כל לדעתי צודק מר איכילוב. לא יתכן שלא תהיה שהות לדחות לזמן רציני אם לא התכנסו. לזמן רציני זה אומר שבועיים, יתכן שבועיים זה יותר מידי, אז נאמר שבוע. מה יקרה אם באמת לא באו? במציאות הישראלית, וגם בכנסת, ישנם אנשים אשר יש להם באותה שעה מספר דברים בבת אחת לסדר. האנשים אינם באותו רגע, אז באוד שעה הם יהיו? זה לא יכול להיות.

אני מציע שיקלו את הענין הזה גם במקומות הגבוהים, ויביאו לנו הצעה אשר תבטיח את שני הדברים: שגם אם אין נציג הממשלה זה מתקיים כעבוד שבוע או שבועיים, וגם אם אין קוורום זה מתקיים כעבוד שבוע או שבועיים.

ע. איכילוב: אני צריך להמצא באיכוך בקורת המוצא לרויכוח. לא היתה שאלה אצלנו, בישיבות הקודמות, ולא היתה הצעה שהמועצה יכולה להתכנס בלי קוורום. השאלה שעמדה לפנינו היתה, האם המועצה יכולה לקיים ישיבה בלי בא-כח נציג הממשלה. את זה היינו צריכים לפתור, ואת זה פתרנו בצורת ההצעה שנתקבלה. הצעת הפשרה של הממשלה, זה נושא שלא דנו עליו בכלל. אם החברים רוצים רביזיה בענין הקוורום, נדון בזה.

אני תומך בהצעת היושב-ראש.

היו"ר ב. אולמרט: אני מציע שמשאירים את הנוסחה כפי שקיבלנו אותה בישיבה הקודמת. בזאת כיסינו את ענין הישיבה.

עכשיו ישנו סעיף אחר המדבר על קוורום חוקי. הממשלה רוצה להביא לנו הצעה שאם מקראה הישיבה בפעם השנייה ולא היה קוורום, זה בכל זאת חוקי, והישיבה מתקיימת. הייתי נוטה לקבל את זה. לגבי הנוסח שדנו עליו, צדק מר איכילוב.

ע. איכילוב: חבר הכנסת אלון. אם הישיבות תתקיימנה בירושלים או בחיפה, לפני הצהרים או אחרי הצהרים, על כך המועצה תחליט, לא אנחנו.

הגב' א. תלמי: אני מציעה למחוק בסעיף א' את המלים "באישור השרים", כי האנשים שנתמנו למועצה קיבלו את אישור השרים קודם לכן.

היו"ר ב. אבניאל: נוכל לקבל את התיקון על דעת כל החברים.

מר גוטגלט: אני רוצה להציע תיקון להחלטה הזאת. שהשרים יוכלו להגדיל את מספר חברי המועצה.

היו"ר ב. אבניאל: התיקון לא מתקבל.

סעיפים 13 ו-14

ע. איכילוב: אני מדבר קודם כל על סעיף 14. ההצעה שלי היא שוועדת הביקורת תמונה על בסיס אותם המדורים שהמועצה מתמנית, על ידי השרים ולא תבחר על ידי המועצה. על מספר חברי ועדת הבקורת אני לא יודע, הם יכולים להיות 11, 9 או 7. כמוכן שזה רק מנציגי הציבור ולא באי-כוח הממשלה. זה צריך להיות מובן. פה הכוונה למשורקים ולמגדלים. אשר לבקורת על הממשלה, ישנו מבקר המדינה והוא מטלא את תפקידו.

היתה לנו, ולא-רק לי, הזדמנות רחבה לשמוע חוות דעת לא-רק של חבר כנסת, לא רק של עסקנים, לא רק של מנהלים, ראשי ארגונים כלכליים, חקלאים ומשורקים, אלא של העם. אתם יודעים שבמסיבות אחרות בקשר עם הויכוח לפני זמנו, על חוקת ההדורים, מתברר שכל המגדלים והמייצרים תובעים תחום הבדלה מוחלט בין אלה שנשלחים על ידם לבצע לנהל, ובין אלה שצדיכים לדעתם להישלח על ידם להוות את המוסד המבקר. בשום פנים ואופן אין הם מסכימים שחברי המועצה, שמתוכם יבחרו חברי הוועד הפועל. ופה כתוב בסעיף ב' של סעיף 13: "הוועדה הפועל רשאי להטיל על אחד או אחדים מחבריו תפקידי ביצוע בכפוף להחלטותיו". זה שעוד יטילו עליו את תפקידי הביצוע? החברים אינם רוצים את זה, המשורקים אינם רוצים את זה, וגם היצרנים אינם רוצים את זה. מה עושים כאן? לוקחים אנשים ומטילים עליהם לקבל ביצוע תכנית בהרבה מליונים של לירות, החברים באים ואומרים: אנו רוצים שהבקורת תהיה על ידי חברים אחרים. אתה רוצה לבקר אם אלה שמכרו באנגליה, צדפת או גרמניה מכרו טוב או דע? אתה בעצמך רוצה להיות המבקר? לא. אינני מסכים לכך. זאת עמדה ציבורית צודקת ואין סיבה להתנגד לה. נחליט כמה חברים יהיו, השרים ימנו אותם, והם יהיו חברי ועדת הבקורת.

ג. פרלשטיין:
אני רוצה לחזור לסעיף 13 א'. אני מתנגד למלים הללו: "ולמטרה זו יהא מוסמך להשתמש בין ישיבה לישיבה של המועצה בכל הסמכויות המסורות לה". למי הסמכויות? לוועד הפועל או למועצה. אם כאן כל הענין הוא במסגרת ההחלטות - אני מתנגד לזה.

ד"ר פישלר:
אני חושב שחבר הכנסת איכלוב עובר מקיצוניות קצת לשניה. מצד אחד הוא רוצה לשמור על הציבור, ומצד שני הוא רוצה לתת לנציגי הציבור שאינם מעורבים בכל העסקים הללו, אפשרות בקורת שיתכן שהם גם לא יבינו אותה.

סעיף 14 אומר שלא הוועד הפועל ימנה אלא המועצה תמנה. אפשר להכניס סייג ולאסר: מבין חברים שלא נמנים על הוועד הפועל. אז יש כבר בקורת מטויימת. להכניס יצרנים, משווקים ונציגי ציבור סתם, שיעמדו מחוץ לבקורת הזאת, איך תיתכן בקורת? יכניסו פה יצרן מהנגב או איש ציבור, יש לו משק גדול אבל הוא לא מבין שום דבר הקשור במידורים בשיווק. מה הוא יכול לדעת אם עשינו טוב או רע?

ש. פרלשטיין:
באיזה מקום מתמנים חברי ועדת הבקורת מהגופים הנבחרים ולא מחוצה לזה?

ד"ר פישלר:
פה כתוב פירוש שהמועצה תמנה מבין חבריה ועדת בקורת שתפקח על ביצוע ההחלטות. ישנן שני סוגי ועדות בקורת. ישנה ועדת בקורת המבקרת את המעשים שנעשים, למשל בחברת מניות, המאזן ניתן ומבקררים ואם זה היה לפי ההחלטות או לא. כאן כתוב: "תפקח על ביצוע החלטות המועצה".

ש. פרלשטיין:
זאת אומרת שהיא תבקר את עצמה.

ד"ר פישלר:
המועצה בעצמה מייצגת את הציבור, את כל הגורמים. אם נכניס גורם חדש תהיה ערבוניה שלימה.

ש. שורש:
אני מוכן לקבל תיקון אחד שחברי ועדת הבקורת לא חייבים להיות חברי מועצה. הם יכולים כן להיות או לא להיות. בענין זה אני רוצה לתת את החופש הגמור למועצה שתבחר את החברים. לא נראה לי שצריכים להרכיב את ועדת הבקורת לפי יחסי כוחות, לפי משקלם. המועצה יכולה לבחור שלושה או חמישה חברים, שהם יהיו נאמנים, יודעים את העבודה, והם יעסקו בבקורת.

הייתי מציע למחוק בסעיף 14 את המלים: "מבין חבריה". המועצה תמנה באישור השרים... אם יהיו חברי מועצה, הם ימונו על ידי השרים. אם הם יהיו מחוץ למועצה, השרים צריכים להחליט.

אני מציע לא לקבל את הענין לפי יחסי כוחות. נאמר שוועדת הבקורת תהיה בת 9 או 10 חברים. בפועל, ועדת הבקורת יכולה להיות בת שלושה חברים.

מ. אולמרט:
הוועד הפועל מייצג את הציבור באופן יחסי לאותו ההרכב במועצה, וצריך לתת לו סמכות ביצוע. הוא גוף מבצע. לו הוא היה מורכב אחרת מאשר המועצה, ההערה שלך היתה צודקת. סעיף 13 א' צריך להשאיר כמו שהוא, וכל הסעיפים צריכים להשאיר כפי שהם.

בסעיף 14 אני מציע נוסחה אחרת. מבין מועמדים שיועלו על ידי חברים יציגים ולא מבין חברי המועצה. במיפא של הסעיף אני מציע למחוק את המלים: "הוועד הפועל".

לשם הגיישה ציבורית לא צריכים שחברי המועצה יהיו חברי ועדת הבקורת.

אין שום צורך באישור של השרים במקרה זה. אל תהפוך גופף ציבורי שאושר על ידי השרים למעשה ליגלי. זה לא מפריע לאישורים של השרים. צריכים לתת אמון לגוף שאושר. הם יכולים לבחור את ועדת הבקורת של אותו הגוף.

ב. אזוביה:

הייתי רוצה לשמוע בענין הזה של הוצאה מוחלטת של חברי המועצה מזכות להיות בוועדת הבקורת, דעתו של שר. זה ענין מרחיק לכת, ההנחה הזאת שזה סוג של בקורת שחברי המועצה אינם יכולים לבצע אתו. לפני ששמעת את השר כאן בוועדה, אינני יודע אם אני יכול להסכים לכך, אם אסור לבחור לוועדת הבקורת גם חברי מועצה. לעומת זאת, מה עשינו מר אולמרט שאנו הופכים את המועצה לכלי שרת, אם אנו דורשים את אישורם של השרים לחברי ועדת הבקורת?

פתאום נכנסים לגופו של ענין וטוענים שזה מורכב משתי השפעות, מהשפעה ציבורית ומהשפעה ממסלתית.

אינני מתנגד להצעה אחת של חברי הכנסת אולמרט בדבר הרשימות שיוגשו על ידי הארגונים. אני בדעתו של חבר הכנסת שורש. זה יכול להיות גם כן וגם לא מחברי המועצה. אלה שאינם מחברי המועצה צריכים להיות מאושרים על ידי השרים.

אני מקבל את התוספת שחצי צריך להיות על ידי ארגונים מיוצגים.

הי"ד ב. אזוביה:

מאחר והוצעה צהעה לשמוע חוות דעת של שר, אני חושב שאנו יכולים לסכם בנקודה זאת, ואלה שרוצים להסתייג בנקודה זאת יביאו זאת רק לאחר שנשמע את השר. ובמידה ולכך מכוונים דבריהם, נחליט על סעיף 13 פרט לסעיף של מינוי ועדת בקורת.

הגב' א. תלמי:

אני רואה בסעיף הזה, כפי שמנוסח כאן, סתירה מסוימת. זה אומר שהוועד הפועל יבצע את החלטות המועצה. אחד כך כתוב: אישור תקציב המדינה, מה זאת אומרת? אם המועצה תחליט להטיל על הוועד הפועל שהוא יאשר את התקציב, אז הוא לא יכול לעשות זאת. אני חושבת שהרבה יותר טוב אם נכתוב, אין המועצה רשאית להטיל על הוועד הפועל אישור תקציב, אז יהיה ברור. כי הדבר הזה בוגע למועצה ולא לוועד הפועל. הנושא בסעיף 13 א' הוא הוועד הפועל.

צריך לכתוב: אין המועצה רשאית להטיל על הוועד הפועל את הסעיפים 1 - 5. כי לפי זה, זה לא הגיוני. אם היא תחליט על סעיפים אלה ואלה, הוא צריך לבצע את זה. צריך לנסח אחרת.

הוועד הפועל יבצע את החלטות המועצה, וינהל את כל עניניה, ויהא מוסמך להשתמש בסמכויות המועצה למטרה זו. אחרי שאני אומרת את הדברים הללו, הכל מובן ומוגדר, וזה למטרה של החלטות המועצה. אין המועצה רשאית ויכולה להטיל על הוועד הפועל את סעיפים 1 - 5, ואז הדברים בהירורים.

אני חושב שמבחינה מהותית זה לא עומד בשום ניגוד לדברים שאתם רוצים.

ה ח ל ט ה

הצעת חברת-הכנסת תלמי - בתקבלה:

ע. איכילוב:

סעיף 14 בישיבה הבאה. כשנגיע לסעיף 21, אציע למחוק את כל סעיף ב', ואומר מדוע. אם הרוב לא יחליט לא למחוק את ב', הרי לפי ההחלטה בסעיף 21 ב', הוועד הפועל לא יוכל לדון. אם הוועדה תקבל את דעתי, יש להוציא גם את סעיף 13 א' (3).

ההצעה של חברת הכנסת תלמי ברורה. הכוונה שהוועד הפועל יכול להחליט, לפעול ולנהל רק מה שהמועצה החליטה. זו היא הכוונה. המועצה החליטה כך וכך וכך. הוועד הפועל מבצע. הוועד הפועל לא יכול לקבל שום סמכות של החלטות שמועצה לא החליטה, ואפילו לא בין ישיבה לישיבה. יש דבר דחוף שהמועצה לא החליטה עליו, קוראים לישיבה דחופה של המועצה ודנים על כך.

א. אונג: לכתוב שהוועד הפועל ינהל את כל ענייניה, זה אבסורד. אנו רוצים לומר שהמועצה צריכה לנהל, אלא יש דברים שגם הוועד הפועל יעשה. זה לא מעשי. אני חושב שבשום אופן אי אפשר לוותר על סעיף (5). אם אני רוצה שהוועד הפועל ינהל את העניינים, הוא צריך לנהל, אבל בידי המועצה צריך להיות הדבר שבנקודה זאת לא תעשה בלי החלטה מפורשת.

אני שואל, מה פירוש הדבר: "מוסמך להשתמש... בכל הסמכויות המסורות לה?" זה דבר שלא ברור לי, באיזה סמכויות של המועצה אנו צריכים להשתמש.

מר גוטל: החלטות מסחריות.

מר הנגבי: סעיף 22 מדבר על כך. אם החליטה המועצה לנהל מפעל ונתברר שלצורך החלטה זאת יש לקבל הלוואה, יוכל הוועד הפועל לקבל את ההלוואה ולא צריכה החלטה מיוחדת של המועצה.

ע. איכילוב: אני מציע להשאיר את פיסקה ב' כמו שהיא. אשר לפיסקה א': הוועד הפועל יבצע את החלטות המועצה בהתאם להחלטותיה, וינהל את כל ענייניה. את השאר אני מציע למחוק.

מ. אולמרט: הוועד הפועל יבצע את החלטות המועצה, ולמטרה זו יהיה מוסמך להשתמש בין ישיבה לישיבה בכל הסמכויות המסורות לה, פרט:...

ע. איכילוב: הוועד הפועל יבצע את החלטות המועצה, ובהתאם להם ינהל את כל ענייניה, ובכפוף לכך יהיה מוסמך להשתמש בכל הסמכויות המסורות לה.

ש. שורש: הנוסח המוצע הוא טוב. המועצה צריכה לקבוע רק את המדיניות.

א. תלמי: הוועד הפועל יבצע את החלטות המועצה ובהתאם לכך ינהל את כל ענייניה, ולמטרה זו יהא מוסמך להתמש בסמכויות המועצה.

הי"ר ב. אבניאל: צדמה לי שהנוסח של הגב' תלמי מספק את כל הצדדים.

הגב' א. תלמי: הנושא בעניין זה היא המועצה. ולכן: "אין המועצה יכולה להטיל על הוועד הפועל אישור תקציב וכל הכתוב בסעיפים 1 - 5".

מר הנגבי: הרחבת על ידי כך את סמכויות הוועד הפועל ולא צמצמת אותן.

הגב' א. תלמי: אני מציעה שהיועצים המשפטיים יביאו לנו הצעה בשבוע הבא.

הי"ר ב. אבניאל: אני חושב שאפשר לקבל את הנוסח של הגב' תלמי. קיימת עוד בעיה לגבי המלים: "פרט לאלה". אני מציע שנוסיף פרט לאלה הפמצאים בסמכות המועצה

בלבד.

מ' קולאט: פרט לסמכויות האלה השמורות למועצה בלבד.

ה. ח. ל. י. ת.

הצעת חברת הכנסת תלמי - בתקבלה
כן בתקבלה התוספת האומרת: "פרט
לסמכויות האלה השמורות למועצה
בלבד".

סעיף 15

אין הערות.

סעיף 16

אין הערות.

סעיף 17

אין כאן בכלל הגדרה מה יהיה בסמכות הקבלן המורשה.

מ. אנלמרט:

סעיף 18 א' הוא היחיד.

מר גלאם:

מדוע האינסטנציה הזאת? מדוע המתווך הצינייים הזה

מ. אנלמרט:

בין המשווק ובין המקבל? האם לזה אתם מתכוונים?

התמונה נמצטיירת עכשיו היא כזאת, שאותם האגוזים שלא ישווקו ליצוא

אלא לשוק המקומי, ישווקו על ידי קבלני משנה נוספים פרט לתנובה ולטנא, יהיו עוד 10 - 15 קבלנים שיראו עצמם כאלה, וימכרו אחר כך למשווקים יותר קטנים.

הצעת חוק זה נוסחה בהתאם למקובל בפרי הדר.

ד"ר פישלר:

המשווק של היום הוא הקבלן. זאת חברה שהיא

בקשר עם המגדלים, הם אוספים את הסחורה, מייצנים את הסחורה, מפרידה

את מה שצריך ללכת ליצור, יש לה מחסנים. החוק הזה מונע בעד מתווכים

אחרים לעסוק בכל זה. כל הסחורה הזאת המסתובבת היום בין המתווכים למשק,

הסחורה הזאת תעבור ישר מהמגדל שיהיה קשור לקבלן. אנו יודעים שב-99%

המשווקים פועלים במסגרת החברה שלנו היום.

מדוע זה רק בעמילות?

ש. שורש:

גם אנו מערערים על כך.

ד"ר פישלר:

עמילות זה בסעיף 18. אדבר על סעיף 17.

ע. איכילוב:

שאלתי בכנסת לפני כמה חודשים את שר הפנים,

מדוע ביחס לעדר על הוראה של העידית כתוב בחוק שמותר לי כך וכך ימים,

וביחס לתקופה לא נאמר שום דבר. שר הפנים ענה שהוא מודה בצידקת טענת

והיות ומציעים הצעה לתיקונים בחוק העיריות, זה יונא בחשבון.

הצעתך לחייב את ועדת הערר תוך שבועיים או חודש?

הי"ר ב. אבניאל:

השרים ימנו ועדת ערר לסעיף זה. את מי ימנו?

ע. איכילוב:

לדעתי צריכה להיות רשימה של כמה אנשים, והשרים

מתוכה ימנו כל פעם בהתאם. אני מסכים שרק השרים ימנו, אבל מתוך אותם

הגורמים שמהם בנוייה המועצה והוועד הפועל.

פה מדובר על כללים, אבל הנחיות צריך?

במועצה יוכלו לאמר לדוגמה, שמי שיש לו 10 טון בוטנים יכול להיות קבלן.

צריכים להחליט מה הן הכמות ומי הם המשווקים. איני בעד זה שעקרונות

הכלל יהיה בחוק. לא הייתי בעד זה לפרוט את המטבע לפרוטות.

כיצד יתכן שמי שלא ביקש בקשה או מי שאיננו

הגב' א. תלמי:

קבלן מורשה, ידע מה הם הכללים? ויגיש בקשה

להיות מוסמך? איך הוא ידע זאת אם לא כתוב בשום מקום שתינתן הודעה

פומבית מה הם הכללים ומה יכול להגיש בקשה. זה לא ברור. חסרה בקודה

אשר נותנת את הפומביות לכללים על מנת שאנשים המעוניינים בכך יגישו

בקשותיהם. אשר לכללים, גם אני רוצה לשמוע אינפורמציה.

מה הכוונה בסעיף (ה) ?

מר גלאס:

זה נוסח משפטי ופירושו שאין מקום ללכת לבית משפט עליון.

ש. שורש:

הייתי מציע לשנות את המושג קבלנים מורשים, ולרשום משווק מורשה. אני רואה בזאת יותר פונקציה של

משווק.

אשר לשאלה אם צריך לקבוע כבר הגדרות לכללים שתקבע המועצה בשביל הסמכת הקבלנים. אני חושב שיש להשאיר את הדבר הזה פחות. אני מניח שהמועצה תשמע את המלצות המגדלים, ותקבע כך וכך כללים.

אני מציע שהמועצה תמליך והשרים ימנו ועדת ערך של שלושה חברים לענין סעיף זה. לתת אפשרות למועצה להחליט מה תהיה ועדת הערך לענין זה.

ס. אונא:

בסעיף ה', אני לא בעד סגירת האפשרות בפני בג"צ. אם יובטח בג"צ, אני מסכים לזה.

אני חושב שאפשר לתקן את הנוסח בסעיף ד' ולהוסיף את המלים: או להגביל הסמכתו.

היו"ר ב. אבניאל:

בסעיף 17 ישנן הרבה מאד הערות ונחליט עליו רק בישיבה הבאה. אני מבקש לישיבה הבאה להביא לנו

נוסח שיכלול: -

(א) את התיקון שיקבע צורך לפרסם את הכללים. שמישהו יוכל לדעת שהוא מקופח ולהגיש ערעור, אם לא נתקבל בקבלן או משווק.

(ב) יקימו את ועדת הערך בצורה שיהיה בה נציג הציבור הנוגע בדבר, שיהיה נציג אחד מהממשלה ונציג אחד צריך להיות שופט. זו הנוסחה המקובלת.

(ג) החלטת ועדת הערך, אין אחריה ולא כלום, כדאי אולי לשנות זאת.

מר גלאס:

לגבי ג', זה נמצא בכל החוקים וזה עמד במבחן.

היו"ר ב. אבניאל:

אני חושב שתוכל לקבל לסעיף הזה את התיקון של חבר הכנסת שורש האומר: משווק מורשה במקום

קבלן מורשה.

מר גוטגלט:

קבלנים האלה אינם משווקים. אחד היסודות של החוק הוא שהמועצה היא המשוקת ולא אדם אחר. כך

זה אינו מתיישב עם תוכן החוק.